

Ezra Pound

Není-li člověk ochoten pro své názory riskovat, nestojí on nebo jeho názory za nic.

Ezra Pound, autor této úsečné, avšak výstižné věty, zemřel před padesáti lety [5. listopadu 1972] v Benátkách. Muž, který se zavázal znovu okouzlit [odkouzlený] svět, nám zanechal plodné a bohaté dílo a jako takový je v anglosaském světě pokládán za jednoho z největších umělců dvacátého století. Vyzpovídali jsme **Adriana Sciancu**, kulturního referenta italského hnutí **CasaPound**, které, jak název napovídá, se k odkazu prokletého básníka hlásí a propaguje jeho myšlenky.

Slavný plakát od Sergia Caputa ze sedmdesátých let s Poundovou lapidární větou z úvodu rozhovoru. Pro tehdejší neofašisty měl ikonografický význam srovnatelný např. s plakátem k filmu Bezstarostná jízda pro hippies

Breizh-info: *Po celé Itálii si CasaPound připomínal padesát let od smrti Ezry Pounda. V čem je básníkův odkaz stále aktuální?*

Adriano Scianca: **Ezra Pound** dokázal předvídat zešílejší mechanismus peněžnictví odtrženého od práce, nástup médií ve službách kapitálu a dokonce i metlu nejistoty [**prekariátu**]. Zanechal nám přísné etické učení, zároveň ale nepřátelské k jakémukoli puritánství. Byl to muž svobodomyšlný, nekonformní, excentrický, ale i asketický a přímý. Učil nás přikládat hodnotu každé kultuře, jazyku i náboženství, a přitom velice záhy odhalil a odsoudil zlo **tavícího tyglíku**. Přestože nebyl Evropanem – anebo možná právě proto – dokázal pochopit svébytnost naší veliké kultury lépe než mnozí jiní, Dantovi, provensálským básníkům či mysteriím starověkého Řecka porozuměl mnohem více než řada evropských učenců.

Převzít jméno Američana, nezdá se vám to od sdružení otevřeně nacionalistického a kritického k americké kulturní kolonizaci v Itálii, a Evropě vůbec, protimluvné?

CasaPound se nacionalisticky v běžném slova smyslu nevymezuje a příklady duchovní, etické nebo politické ušlechtilosti vzešlé z jiných národů neextrahuje. Ve vchodu naší budovy jsou na zdech vymalovány desítky protektorských jmen, z nichž je italská pouze menšina. **Pound** byl Američan, který se cítil být Evropanem a především Italem. Dal Itálii a Evropě mnohem víc než řada Italů a Evropanů a zaplatil za to. Co se kulturní kolonizace Spojenými státy týče, **Pound**, který se nikdy nepřestal označovat za amerického vlastence, se vždycky stavěl proti **stejnotvárným** rysům amerického modelu. Snil o jiné Americe, „klasičtější“, prosté, činné, svobodné, Americe, která nikoho neutlačuje ani nevyhlazuje. Odsoudil to, co nazval „**systém, který vytváří sériové války**“, tedy vojensko-průmyslový komplex, ženoucí Spojené státy k zahajování konfliktů po celém světě. Potírat americký model, jak se prosadil v průběhu let, a obdivovat Ezru Pounda, v tom tedy žádný rozpor není.

Nad liberální soustavou a lichvou [USURA] vynesl Ezra Pound tvrdý odsudek. V čem se liší od antikapitalistického myšlení **Karla Marxe**?*

Marx celý svůj rozbor zakládá na vlastnictví a práci, penězům fakticky věnoval málo místa. Naproti tomu **Pound** staví peníze do středu své koncepce. Marx vychází z materialistické a univerzalistické antropologie, v níž jsou kulturní rozdíly, umělecké, náboženské projevy atd., ve srovnání s výrobními vztahy, které jsou prý základem, určujícím všechny ostatní stránky lidského života, pouhou nadstavbou. Naopak Pound se přidržuje mnohem bohatší a členitější antropologie, lépe uchopující lidské i národní zvláštnosti. Marx byl rovněž historický determinista [„vítězství komunismu je nezvratné“], kdežto pro Pounda jsou dějiny stále otevřené. Marx byl ovšem systematictější a důslednější než Pound, vypracoval ucelenou filosofickou soustavu, jasnou a soudržnou, což se o americkém básníku říci nedá. Jenže Marxův systém se často ukázal jako autoreferenční v popperovském slova smyslu, nevyvratitelný ideologický konstrukt, který sám sebe obhajuje a podporuje, ale ztrácí ze zřetele konkrétno, dějiny, člověka. Odporují-li fakta systému, Marx dokazuje, že jsou mylná. Zato Pound se svou velikou zvědavostí, s pozorností ke konkrétnímu lidskému životu, vytvořil myšlení labyrintnější [snad lépe: **vorticistní-vířivé**], ale také aktuálnější, plastičtější, schopnější přizpůsobit se dějinám.

Rozhovor s Adrianem Sciancou **Ezra Pound, penseur libertaire, anticonformiste et**

excentrique, fut un exemple de noblesse spirituelle vyšel na stránkách Breizh-info.com 5. listopadu 2022.

...jediní, kdo něco podstatného udělali, byl H., M. (Canto LXXIV)

Poznámka DP

* „Lichvou“ nemyslel pouze „lichvářské nájemné“ nebo přemrštěné ceny, nýbrž moderní formu zhodnocování kapitálu jako takovou, tedy státní půjčky a zadlužení, systém papírových peněz a úrokové hospodářství. Pound vidí globální dopad lichvy ve výprodeji všech základních hodnot života, ať už jde o přírodu, kulturu nebo lidskou společnost. Eva Hesse – *Pisánská Cantos*.

V den pohřbu se při bazilice San Giorgio Maggiore hloučky neofašistů s básníkem, „posledním to Američanem, jenž prožíval tragédii Evropy“, loučily římskými

pozdravy: Presente!